

mig, at denne Bestemmelse er meget uheldig. Derved tror jeg, at alle de Misligheder, der hidtil ere gaaede i Svang, tilnærmelsesvis ville være tilladte efter denne Lov. Jeg vilde ikke finde det heldigt, om Loven kom ud, hverken med første eller andet Stykke af § 3. Det forekommer mig, at den reelle Handel maa have tilstrækkelig Betryggelse ved, at tredje Stykke i § 3 bibeholdes, at de urigtige Mærker, der maatte være paa en Vare, skulle have Lov til at være der, naar der ved en anden tydelig Betegnelse er givet Oplysning om Varens virkelige Frembringelsessted. Det forekommer mig ikke at være noget urimeligt Krav at stille fra Forbrugernes Side, at der ved Siden af alle de andre Mærker, der maatte være for en Vare, altid i dansk Handel skal anbringes et Mærke, der klart oplyser, af hvilken Art den paagældende Vare er.

Der var maaske forstellige andre Endringer, der vare ønskelige, men jeg skal ikke paa dette Tidspunkt komme nærmere ind derpaa; kun skal jeg gøre den Bemærkning, at jeg ikke har høst til Hensigt med mine Anførte at rette en Betydelse mod den højtærede Indenrigsminister personlig. Jeg har ikke saa ganske svag Tro paa, at den højtærede Indenrigsminister meget gerne vil varetage Landbrugets og de danske Forbrugeres Tarv paa allerbedste Maade. Jeg tror snarere, at Manglerne i denne Henseende maa søges i en mindre heldig Organisation af vort Regeringssystem. Jeg tror, at baade denne og forstellige andre Sager vise, hvor ønskeligt det vilde være, om vi havde et Landbrugsministerium, der paa en langt bedre Maade vilde kunne varetage dette vort Hovederhvervs Tarv, end dette kan varetages, naar ogsaa det er henlagt under Indenrigsministeriet, hvor under der er henlagt saa mange aldeles forstellige, endogsaa hinanden modstridende Interesser. Naar saa mange Interesser ere overladte til en enkelt Ministers Varetægt, er det meget forklarligt, at den vedkommende Minister ikke er i Stand til magte sin Opgave paa den ønskeligste Maade. Jeg vil derfor blot sige, at mine Anførte vel nærmere maa siges at være rettede mod Regeringssystemet end mod den højtærede Indenrigsminister personlig. — I Haab om, at det høje Ting under Forslagets videre Behandling vil rette adskillige af disse af mig omtalte Mangler, stemmer jeg for dette Forslags Overtagelse til 2den Behandling.

Stilling: I Modsætning til den foregaaende ærede Taler tror jeg, at baade Producenternes og Forbrugernes Interesser

ere varetagne temmelig godt ved det foreliggende Lovforslag, og alle berettigede Hensyn ere efter min Mening paa et ganske enkelt Punkt nær komne heldig frem. Dette enkelte Punkt, som jeg vil tillade mig at fremdrage, er § 7: „Bestemmelserne i denne Lovs §§ 1—3 træde først i Kraft 12 Maaneder efter Lovens Befendtgørelse i Lovtidenden“. Her er der altsaa stet en temmelig betydelig Forlængelse af den Frist, forinden hvis Udløb der ikke kan være Tale om Straf etc. Men det forekommer mig dog alligevel, at det ikke er tilstrækkeligt; thi saaledes som Forholdene i Almindelighed ere, kan en handlende eller en Fabrikant ligge med et meget betydeligt Varelager, der repræsenterer store Kapitaler, og som han ikke kan saa realiseret i Løbet af et Aar; saa vilde det dog alligevel være temmelig strengt, om han skulde blive straffet for at sælge disse Varer, som han har indkøbt, forinden denne Lov traadte i Kraft. Men man dog ikke burde tilføje en Paragraf, hvorved det fastsættes, at Varer, der ere indkøbte, forinden denne Lov traadte i Kraft, ikke kunne sælge ind under den? I modsat Fald vil Ejeren meget let blive straffet paa en lidt haard Maade for en Forseelse, som vedkommende i Grunden ikke var Herre over. — Jeg vil indrømme den sidste ærede Taler, at der i § 3 ogsaa er noget, som ikke ret tiltaler mig; men ved fortsat Behandling vil man nok kunne komme til en Overenskomst paa de enkelte Punkter. I det hele og store er Loven et absolut Fremskridt, og naar man ser hen til, at andre Lande, med hvilke vi staa i en livlig Handelsforbindelse, bestemt ønske dette, kan jeg ikke andet end anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget.

Justitsministeren (Mellermann):

Jeg skal, idet jeg slutter mig til den Bemærkning, hvormed den sidste ærede Taler begyndte, udtale, at jeg heller ikke skønner rettere, end at dette Lovforslag tager alt det Hensyn til Forbrugerne, der er Grund til at tage. Det maa jo erindres med Hensyn til den Maade, hvorpaa Lovforslaget er blevet behandlet, og med Hensyn til det, at Kommissionen har bestaaet af et overvejende Antal handlende, at Sagens Sammenhæng er den, at Spørgsmaalet drejer sig om ved Lov at paalægge Handelen ny Indskrænkninger, som den ikke hidtil har været underkastet. Og naar man nu vil spørge om, hvorvidt disse ny Indskrænkninger, som man paataente at paalægge Handelen, kunne siges at skade denne ud over, hvad der er rimeligt, saa er det jo naturligt, at her er det særlig